

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **H. T. N.**, zastoupený Mgr. Markem Eichlerem, advokátem se sídlem Nekázanka 888/20, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2024, č. j. OAM-822/ZA-ZA11-HA13-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 10. 3. 2025, č. j. 17 Az 15/2024-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Ve věci jde o přezkum rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany cizinci, který svou žádost odůvodnil zájmem setrvat na území České republiky zejména s ohledem na dobu, po kterou zde již pobývá, sociální vazby, jakož i možnost získat zaměstnání.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) je občanem Vietnamské socialistické republiky a dne 24. 6. 2024 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Z údajů, které dne 27. 6. 2024 poskytl k této žádosti a uvedl při následném pohovoru, vyplývá, že nemá žádné náboženské vyznání ani politické přesvědčení. Je svobodný a bezdětný, zdravý a bez zdravotních omezení. Z Vietnamu vycestoval v dubnu 2011 letecky do České republiky, kde tou dobou žil jeho otec, a z tohoto důvodu získal pobyt za účelem sloučení rodin. Jeho otec se již vrátil do Vietnamu. Později měl stěžovatel povolen v České republice dlouhodobý pobyt za účelem podnikání. Podnikal od svých 18 let, kdy prodával potraviny ve večerce v Plzni. O pobyt přišel s ohledem na to, že zde byl odsouzen za výrobu pervitinu a od 9. 11. 2018 do 9. 2. 2024 byl ve výkonu trestu odnětí svobody. Stěžovatel požádal o mezinárodní ochranu z důvodu, že Českou republiku považuje za svůj domov. Chtěl by zde zůstat se svou přítelkyní, která je českou občankou, a založit rodinu. Žije zde také jeho bratranec. Ve

Vietnamu neměl problémy se státními orgány. I když tam žijí jeho rodiče a dva bratři, není s nimi v častém kontaktu. Na tamní život již není zvyklý. Má obavu, že si po návratu nebude moci sehnat práci a vést normální život. To, že byl ve vězení, sdělil velvyslanectví při vybavování nového pasu. Ví to také jeho rodina a kamarádi a od nich to ví i lidé v okolí.

[3] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, 13, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, ani národní humanitární azyl podle § 14 tohoto zákona. Krajský soud v Plzni (dále jen „krajský soud“) žalobu stěžovatele proti tomuto rozhodnutí napadeným rozsudkem zamítl.

[4] Z napadeného rozsudku se podává, že u stěžovatele nebyly dány žádné důvody pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu nebo doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Žádost o udělení mezinárodní ochrany podal stěžovatel pouze za účelem legalizace svého pobytu, jelikož zde má přítelkyni a po odsouzení k trestu odnětí svobody nedisponuje žádným jiným pobytovým oprávněním. Důvodem udělení azylu nemohou být rodinné vazby na území České republiky. To platí i pro obavu z ekonomických problémů, ledaže by tyto byly namířeny proti některé skupině občanů vymezené důvody podle § 12 zákona o azylu. Nic takového ale stěžovatel netvrdil, ani to neplyne ze zjištěných okolností. Z informací o zemi původu nevyplývalo, že by odsouzení v České republice ztěžovalo stěžovateli možnost získat zaměstnání ve Vietnamu.

[5] Ve vztahu k žádosti stěžovatele, aby jeho situace byla zohledněna udělením národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, krajský soud odkázal na závěry žalovaného. Životní situace stěžovatele nebyla shledána mimořádnou a umožňovala závěr o existenci důvodů zvláštního zřetele hodných. Pozbytí pobytového povolení, navíc v důsledku trestné činnosti, rovněž nebylo podstatné. Důvody neudělení národního humanitárního azylu shledal krajský soud dostatečnými a logickými. Žalovaný nevybočil z mezí svého uvážení a jeho rozhodnutí bylo řádně odůvodněno. Krajský soud uzavřel, že neshledal žádné důvody pro zrušení rozhodnutí žalovaného, který dostatečně zjistil skutkový stav a přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo.

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[6] Stěžovatel napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), navrhl jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení. Podle jeho názoru se krajský soud napadeným rozsudkem odklonil od své dosavadní judikatury, jakož i od ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“), jde-li o posouzení požadované intenzity odůvodněného strachu z pronásledování podle § 12 písm. b) zákona o azylu, jakož i požadované intenzity důvodnosti obav z hrozby skutečného nebezpečí závažné újmy podle § 14a zákona o azylu. Z těchto důvodů považuje stěžovatel kasační stížnost za přijatelnou.

[7] Krajský soud se měl nedostatečně vypořádat s žalobní námitkou, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a neshledal splnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany v některé z jejích forem. Stěžovatel již v žádosti sdělil důvody, pro které

pokračování

o mezinárodní ochranu žádá. Tím, že krajský soud nepovažoval žalobu za důvodnou a nepřezkoumatelné a nezákonné rozhodnutí žalovaného potvrdil, měl zatížit vadou nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti i napadený rozsudek. Stěžovatel shrnul judikaturu zejména Nejvyššího správního soudu ve vztahu k národnímu humanitárnímu azylu podle § 14 zákona o azylu, z níž vyplývá, že žalovaný má při rozhodování o něm správní uvážení, které ale podléhá hlediskům stanoveným zákonem. Použití správního uvážení musí být vždy náležitým a patřičným způsobem odůvodněno. Stěžovatel již ve správním řízení vyličil rozhodné skutečnosti, na jejichž základě se domnívá, že správní orgán mu měl národní humanitární azyl udělit. Jestliže tak neučinil, vybočil z mezí správního uvážení.

[8] Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na obsah správního spisu. Tvrzeným důvodem žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany je legalizace jeho pobytu na území České republiky. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti samo o sobě nicméně nevylučuje pobyt cizince, jsou-li k tomu dány rodinné důvody. Tuto otázku je však třeba řešit podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Rodinné ani soukromé vazby nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany. Kasační stížnost by měla být zamítnuta.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je přípustná, byla podána osobou k tomu oprávněnou, včas a z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem.

[10] Kasační stížnost ve věci, ve které v řízení před krajským (městským) soudem rozhodoval specializovaný samosoudce a která „svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele“, je podle § 104a s. ř. s. nepřijatelná. Specializovaný samosoudce je podle § 31 odst. 2 s. ř. s. oprávněn rozhodovat také ve věcech mezinárodní ochrany, jak tomu bylo v posuzované věci.

[11] Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele ve smyslu § 104a s. ř. s. je dán pouze za situace, že (1) kasační stížnost se týká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny v judikatuře Nejvyššího správního soudu, (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou judikaturou řešeny rozdílně, (3) kasační stížnost vyžaduje učinit odklon od ustálené judikatury, nebo (4) bylo-li v napadeném rozhodnutí krajského (městského) soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS). Tato v minulosti vymezená kritéria se uplatní i za platné zákonné úpravy, která rozšířila okruh případů, kdy Nejvyšší správní soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti (např. usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, odst. [11]).

[12] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[13] Přijatelnost kasační stížnosti nezakládají tvrzení stěžovatele o nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku a rozhodnutí žalovaného. Těmito tvrzením nelze přisvědčit, neboť z obou rozhodnutí jsou seznatelné důvody, pro které nebyla udělena stěžovateli

mezinárodní ochrana v žádné ze svých forem. To platí i pro neudělení národního humanitárního azylu. Krajský soud zase vysvětlil, z jakého důvodu neshledal důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného. Pro účely posouzení přijatelnosti kasační stížnosti postačí odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se požadavku na přezkoumatelnost rozhodnutí, od níž se krajský soud v napadeném rozsudku nijak neodchýlil (např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS).

[14] Stěžovatel dále tvrdí, že přijatelnost kasační stížnosti spatřuje v odchýlení se krajského soudu od své dosavadní judikatury, jakož i od judikatury Nejvyššího správního soudu, v kasační stížnosti však neuvádí, v čem konkrétně mělo toto odchýlení spočívat. Stěžovatelem uplatněné námitky jsou pouhým obecným konstatováním, že krajský soud nesprávně posoudil důvodnost jeho žádosti, jde-li o splnění podmínek pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu a národního humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu, a že za situace, kdy žalovaný žádosti o mezinárodní ochranu nevyhověl, mělo být jeho rozhodnutí zrušeno. V tomto ohledu stěžovatel bez dalšího odkazuje na skutečnosti, které uvedl ve správním řízení, aniž by je v kasační stížnosti jakkoli blíže rozvedl. Pouze ve vztahu k národnímu humanitárnímu azylu obsáhle shrnuje judikaturu, z níž vyplývá, že na jeho udělení není právní nárok a že žalovaný sice má při rozhodování o něm správní uvážení, své rozhodnutí ale musí řádně odůvodnit. Podle stěžovatele měl žalovaný vybočit z mezí svého uvážení právě tím, že žádosti nevyhověl.

[15] Není úlohou Nejvyššího správního soudu na tomto místě dotvářet kasační námitky stěžovatele. Pakliže stěžovatel toliko obecně namítá nesprávnost napadeného rozsudku, jde-li o posouzení důvodů neudělení azylu nebo doplňkové ochrany, těmto námitkám nelze přisvědčit již z toho důvodu, že napadený rozsudek se v této části se žalobními námitkami stěžovatele vůči rozhodnutí žalovaného řádně a přesvědčivě vypořádal.

[16] K tomu, že žadateli nebyl udělen národní humanitární azyl podle § 14 zákona o azylu, postačí uvést, že předpokladem jeho udělení je existence případu hodného zvláštního zřetele. Teprve je-li takovýto důvod dán, nastupuje prostor pro správní uvážení žalovaného (např. rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004-72, č. 375/2004 Sb. NSS). K výkladu pojmu „*případ hodný zvláštního zřetele*“ a důvodům pro udělení národního humanitárního azylu existuje ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudky NSS ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48, ze dne 28. 1. 2015, č. j. 1 Azs 200/2014-27, č. 3200/2015 Sb. NSS, nebo ze dne 3. 5. 2018, č. j. 2 Azs 114/2018-30, č. 3751/2018 Sb. NSS). Krajský soud se zabýval námitkami stěžovatele směřujícími proti neudělení národního humanitárního azylu. Ve shodě se žalovaným neshledal, že by u stěžovatele byl dán důvod hodný zvláštního zřetele. Tento závěr krajský soud v napadeném rozsudku dostatečně odůvodnil.

[17] Nejvyšší správní soud uzavírá, že se ve své judikatuře již zabýval právními otázkami, které byly rozhodné pro rozhodnutí krajského soudu. Krajský soud posoudil zákonnost neudělení mezinárodní ochrany v souladu s touto judikaturou. Není dán žádný důvod pro odchýlení se od dosavadního řešení těchto právních otázek. Nebylo zjištěno ani žádné

pokračování

pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[19] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť jde o zjednodušený meritorní přezkum napadeného rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel úspěšný nebyl, v důsledku čehož nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný měl sice úspěch, v řízení o kasační stížnosti ale žádné náklady nevynaložil, a tudíž mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. června 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu